

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

αδελφού του, ταράζεται, θιμώνει και φωνάζει. Θιμώνει όμως και ο Πεπανός, με όλο του το όνειρο :

—Άφηστε με στην τύχη μου και στις δυνάμεις μου, κύριε ! Δεν έχω ανάγκη από την προστασία σας !..

—'Αλλ' ο διάλογος αυτός, κατά τη γνώμη όλων, ζημιώνει τον κολιμητή, γιατί τον ταράζει. Έξελιξη τη στιγμή φανερόντα αζαρινα δυο δελφίνα και διεισθύνονται στους δυο προπορευομένους κολιμητές. Βουτούν τα δελφίνα και πάλι φαινόνται, με τη γναλιστερή οράση τους, σαν έξωφωτισμένα κι' αυτά, γιατί οι άνθρωποι ήσαν να διαμφορηθήσουν τη θάλασσή βασιλεία τους. Ένα κοπάδι χελιδονόφαρα, ταρασσομένα, βγαίνουν παντοειδή από τη θάλασσα και πετώντας ένα μέτρο ψηλά, αυλακώνουν τον άερα σε μακριά σειρά. Μα ο Πεπανός φωνάζει στον συναγωνιστή του :

—Κύττα, Δεκαβάλλα, δελφίνα !..

Και κείνος, καλωπινοζώντας με τ' όνομά του :

—Τά καβαλάω και πάω σαν τον 'Αριώνα !..

Ο Φίλ. Παρασκευαΐδης βροχεται σε άγωνα.

—Δεν έχομε καρπό ! φωνάζει Έξάλιος. Ο αδελφός μου έμεινε πολύ πίσω, θά πνιγί...

Και η άτιμάκατος διεισθύνεται πίσω, να συναντήσει τον γεροντώτερο από τους συναγωνιστές, που έχει μείνει ως δυο μίλια πίσω από τον Πεπανό. Ο Κωνστ. Παρασκευαΐδης έχει παραληληθή και κλείει πολύ προς δυοιά. Μόλις έχει φτάσει στο άκρο της Κάβουρας, ενώ οι δυο πρώτοι βροχόνται κοντά στα δυο μικρά νησάκια που είνε στην 'Αλικίδα 'Ακρα. Ο Κωνστ. Παρασκευαΐδης κολιμά άνάσκελα, άν και είχε δηλώσει ότι δεν θά χρησιμοποιήση τον τρόπο αυτό. Ο αδελφός του τον κυττάζει με φανερή συγκίνηση.

—Φίλοσοφε, πώς είσαι ; τον ρωτάει με στοργή.

—Καλά πάμε.

—Δεν θέλεις τίποτα ; Λίγο ροΐμη, λίγη σοκολάτα ;

—Όχι !.. Όχι !..

—Μά πάρε, έπιτέλους, κάτι !..

Και του προσφέρει ένα ποτήρι ζουμί.

Ο κολιμητής πίνει, αλλά μόλις τό καταθώνει. Σε χειρότερη όμως κατάσταση είνε ο 'Ιω. Δόντης, ο Σαντασιός. Δηλώνει ότι έγκυαταλείται τον άγωνα.

—Κράτει ! διατάζει ο κυβερνήτης της άτιμάκατος, να βγάλουμε τον Δόντη.

—Έναν ό δονοοΐατο ό να φέρου- με, λέει ένας άλλος.

Γελούν όλοι. Γελάει κι' ο ίδιος ο Δόντης, πλένεται από τό σπονή και βγαίνει από τη θάλασσα. Είνε ή ώρα 9 και 25'.

—Έμεινε στο νερό τρεις ώρες και 50 λεπτά. Δεύτερος ζητάει να βγί ή Κρητικός. Αυτός έμεινε στη θάλασσα τέσσερες ώρες. Τρίτος παρατεί τον άγωνα ο Δεκαβάλλας. Η άτιμάκατος προχωρεί και συναντά τον Πεπανό. Του δίνουν ένα κομμάτι σοκολάτα. Πέφτει άνάσκελα και την τρώει άρελέστατα, σαν ν' αναπαύεται σε μαλακό κρεβάτι. Όταν ζητήσει νερό, του έδωσαν, αντί ποτηριού, μία μικρή στάμνα βάρους τριών δεκάδων με τό νερό. Ο Πεπανός στήθηκε όρθιος στη θάλασσα. Με τό ένα χέρι έσπρωχνε τά κύματα, με τό άλλο, σπρόνοντας τη στάμνα. Έπτε άόρτατα. Έπειτα χωρέθηκε, βοήθηζε και άπειμακρόνθη από την άτιμάκατο..

Στις 10 και 9' φάνηκε από μακριά να βροχεται όλοταγώς προς την άτιμάκατο ή βάρκα που συνάντησε τον Παρασκευαΐδη. Μετά 20 λεπτά συναντήθηκε με την άτιμάκατο. Μέσα στη βάρκα κείτονταν, πεσμένους σε βαθύ ύπνο, ο Κ. Παρασκευαΐδης, με τό κεφάλι τυλιγμένο σε πετσέτα και τό σώμα σκεπασμένο με κουβέρτα. Φαίνεται έξηντημένος. Μόνο τώρα πειά ο Πεπανός, άμυλητος, με τό βλέμμα φλογερό, έξακολουθεί να κολιμά με ά π λ ω τ έ ς, διεισθύνοντας στο Νέο Φάληρο. Τον θαυμάζουν όλοι, και περισσότερο οι 'Υδραίοι ναΐτες της άτιμάκατος.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθύνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιαντήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμομυδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενα άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερη των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στά χέρια, σαν άρχαίο Όλυμπιονίκη.

—Νά, όμως, που την μέθοδο αυτή της τρωμάρας την εφαρμόζουν και οι Ναυγάς, μία φυλή θλαγενών του 'Ασάια των 'Ινδιών.

—Όχιτε λίγο, ούτε πολύ, τους καταθαλασμένους από τά δικαστήριά τους σε θάνατο, οι Ναυγάς τους ύποχρουνον ή να λιγοΐνουν ή να σπρόνουν τό κεφάλι τους, με τά ίδια τους τά χέρια !..

—Μία φυλή 'Ινδών της 'Αμερικής, οι Νουάβος της 'Αριζόνας, πιστεύουν ότι άν άπεισουν μία μονοβάλμη γυναίκα, μπορούν κάλλιστα να τυφλωθούν.

—Όλοι οι ένοικοι μάζς πολιτακοικίας, στην πόλη Μαπέλλα της 'Ιταλίας, έξαναγκάζονται από τόν ιδιοκτήτη τους να γεννούν παιδιά, τό ένα πάνω στ' άλλο.

—Με τόν ερχομό, δηλαδή, ενός μπειτη στον κόσμο, οι γονείς του γλυτώνουν τρία νοίκια και τό νεογέννητο λειδάνει από τόν γενναόδαρο ιδιοκτήτη ένα κομμάτι κοινάει, μέσα στο όποιο ύπάρχει ένα χρυσό μενταγιόν με την εικόνα του Χριστού.

—Έξω από την Λισαβόνα ύπάρχει ένα χωριό, όνομαζόμενο τό «Χωριό της Μακροζόιας».

—Τόν περαμένο χρόνο στο χωριό αυτό πέθαναν μόνο τέσσερες κάτοικοι, στην ποσορημένη ήλικία τών 115 ετών ο ένας και 104, 101 και 100 χρόνων οι άλλοι.

—Τό πιο σπάνιο είδος πεταλοΐδας, είνε ή πεταλοΐδα «Ντούρια 'Αντιμάχας».

—Μία άποστολή έντομολόγων στην Κεντρική 'Αφρική, για να βοή και ν' άποκτήση ένα τέτοιο είδος πεταλοΐδας, έόδεψε 4.000 λίρες, αλλά δυστυχώς δίχως κανένα αποτέλεσμα.

—Σ' ένα από τά θέατρα μάζς γεωγραφικής πόλεως, στη Βιργίνια, μπορούν οι κάτοικοι να παρακοιθηθούν με παράταση, δίνοντας στο ταμείο ένα...μαροΐδι, αγά ή ένα γουρινάκι.

—Ένα γουρινάκι, αλλίατα, πληρώνουν όσοι προτιμούν διακεκομμένη θέα.

—Τό κόκαλο του μηρού ενός κανονικού και ήγιους ανθρώπου μπορεί, δίχως να σπάση, να ύποβατάξη βάρους 1 1/2 τόννων.

—Νά και ένα θαύμα ύπομονής : Κάποιος Χένρυ Χούς, από τό Μέφορντ του 'Οντάριο τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, κατορθώσε ν' άνοΐξη μία τρίτα, από τη μία ός την άλλη άκρη μάζς...καρφίτσας ! Για τό κατορθώμα τόν αυτό ο Χούς χαριόστηρε δυο χρόνια συνεχώς έργασίας.

—Όταν έζησε νερό, του έδωσαν, αντί ποτηριού, μία μικρή στάμνα βάρους τριών δεκάδων με τό νερό. Ο Πεπανός στήθηκε όρθιος στη θάλασσα. Με τό ένα χέρι έσπρωχνε τά κύματα, με τό άλλο, σπρόνοντας τη στάμνα. Έπτε άόρτατα. Έπειτα χωρέθηκε, βοήθηζε και άπειμακρόνθη από την άτιμάκατο..

Στις 10 και 9' φάνηκε από μακριά να βροχεται όλοταγώς προς την άτιμάκατο ή βάρκα που συνάντησε τον Παρασκευαΐδη. Μετά 20 λεπτά συναντήθηκε με την άτιμάκατο. Μέσα στη βάρκα κείτονταν, πεσμένους σε βαθύ ύπνο, ο Κ. Παρασκευαΐδης, με τό κεφάλι τυλιγμένο σε πετσέτα και τό σώμα σκεπασμένο με κουβέρτα. Φαίνεται έξηντημένος. Μόνο τώρα πειά ο Πεπανός, άμυλητος, με τό βλέμμα φλογερό, έξακολουθεί να κολιμά με ά π λ ω τ έ ς, διεισθύνοντας στο Νέο Φάληρο. Τον θαυμάζουν όλοι, και περισσότερο οι 'Υδραίοι ναΐτες της άτιμάκατος.

—Μπαρό, Πεπανέ !.. 'Εσύ 'σαι τό ντελφίν !..

Και ο Πατριός άδλητής του κύματος διεισθύνεται άκατάβλητος στη στεριά και δρόνα πλησιάζει. Άπειρο πλήθος τον περιμένει. Κόποις πολύς με βάρκες έχει βγί να τόν προικιαντήση. Η προκυμια μερηγκιάζει από τά πλήθη. Μαντήλια σείονται, σημαίες... Η λαχί του ένθουσιασμένου κόσμου φτάνει στ' αυτά τό άλλοιμον κολιμητή και τόν ηλεκτρίζει. 'Υστερ' από λίγη ώρα, ο Πεπανός, με τις τελευταίες γενναίες ά π λ ω τ έ ς, φτάνει στην άμμομυδιά, βγαίνει έξω και άράζεται από τους συγκεντρωμένους Πατριούς, που είνε ξερολελλιάμενα άκ' τη χαρά τους. Η σφιχτότερη των πλοίων, ή ζητωκραυγής του λαού, χαρετίζουν τη νίκη του Πεπανού, που οι φίλοι του τόν σπρόνουν στά χέρια, σαν άρχαίο Όλυμπιονίκη.

—Νά, όμως, που την μέθοδο αυτή της τρωμάρας την εφαρμόζουν και οι Ναυγάς, μία φυλή θλαγενών του 'Ασάια των 'Ινδιών.

—Όχιτε λίγο, ούτε πολύ, τους καταθαλασμένους από τά δικαστήριά τους σε θάνατο, οι Ναυγάς τους ύποχρουνον ή να λιγοΐνουν ή να σπρόνουν τό κεφάλι τους, με τά ίδια τους τά χέρια !..

—Μία φυλή 'Ινδών της 'Αμερικής, οι Νουάβος της 'Αριζόνας, πιστεύουν ότι άν άπεισουν μία μονοβάλμη γυναίκα, μπορούν κάλλιστα να τυφλωθούν.

—Όλοι οι ένοικοι μάζς πολιτακοικίας, στην πόλη Μαπέλλα της 'Ιταλίας, έξαναγκάζονται από τόν ιδιοκτήτη τους να γεννούν παιδιά, τό ένα πάνω στ' άλλο.

—Με τόν ερχομό, δηλαδή, ενός μπειτη στον κόσμο, οι γονείς του γλυτώνουν τρία νοίκια και τό νεογέννητο λειδάνει από τόν γενναόδαρο ιδιοκτήτη ένα κομμάτι κοινάει, μέσα στο όποιο ύπάρχει ένα χρυσό μενταγιόν με την εικόνα του Χριστού.

—Έξω από την Λισαβόνα ύπάρχει ένα χωριό, όνομαζόμενο τό «Χωριό της Μακροζόιας».

—Τόν περαμένο χρόνο στο χωριό αυτό πέθαναν μόνο τέσσερες κάτοικοι, στην ποσορημένη ήλικία τών 115 ετών ο ένας και 104, 101 και 100 χρόνων οι άλλοι.

—Τό πιο σπάνιο είδος πεταλοΐδας, είνε ή πεταλοΐδα «Ντούρια 'Αντιμάχας».

—Μία άποστολή έντομολόγων στην Κεντρική 'Αφρική, για να βοή και ν' άποκτήση ένα τέτοιο είδος πεταλοΐδας, έόδεψε 4.000 λίρες, αλλά δυστυχώς δίχως κανένα αποτέλεσμα.

—Σ' ένα από τά θέατρα μάζς γεωγραφικής πόλεως, στη Βιργίνια, μπορούν οι κάτοικοι να παρακοιθηθούν με παράταση, δίνοντας στο ταμείο ένα...μαροΐδι, αγά ή ένα γουρινάκι.

—Ένα γουρινάκι, αλλίατα, πληρώνουν όσοι προτιμούν διακεκομμένη θέα.

—Τό κόκαλο του μηρού ενός κανονικού και ήγιους ανθρώπου μπορεί, δίχως να σπάση, να ύποβατάξη βάρους 1 1/2 τόννων.

—Νά και ένα θαύμα ύπομονής : Κάποιος Χένρυ Χούς, από τό Μέφορντ του 'Οντάριο τών 'Ηνωμένων Πολιτειών, κατορθώσε ν' άνοΐξη μία τρίτα, από τη μία ός την άλλη άκρη μάζς...καρφίτσας ! Για τό κατορθώμα τόν αυτό ο Χούς χαριόστηρε δυο χρόνια συνεχώς έργασίας.

ΓΝΩΜΙΚΑ

Δεν είνε θαρραλέος εκείνος που ζητάει τη λύτρωση στο θάνατο, άλλ' εκείνος που μπορεί και παλεύει με τις δυστυχίες, που τόν χτυπάνε στ' ζωή του.

Σενέκας

